

Regia — pe care o semnez — se străduiește să rezolve într-un spirit de teatru modern planurile epice vaste pe care ni le oferă lucrarea lui Aurel Mihale, cu sprijinul și colaborarea scenografiei stilizate și pline de sugestii a lui M. Marosin.

Pentru a da coerență scenică și dinamism evocării lui Aurel Mihale, în afara rezolvărilor de sinteză vom recurge la o serie de procedee, înrudite cu cinematografia, valorificând prin ritm episoadele dense din punct de vedere dramatic, conținute în text.

Sperăm ca spectacolul cu piesa *Primăvara* a lui Aurel Mihale să răspundă, prin spiritul și forța lui agitatorică, marelui eveniment pe care-l întîmpinăm.

George Vraca

artist al poporului,

directorul Teatrului „Constantin Nottara”

Drumul unei tinere comuniste

ncă în ședința de constituire a noului nostru teatru, printre problemele de o deosebită importanță — pe care am considerat necesar să le pun în atenția întregului colectiv — a fost și aceea a realizării unui spectacol de o cit mai înaltă ținută ideologică și artistică, închinat apropiaței aniversări a 40 de ani de glorioasă luptă a partidului clasei noastre muncitoare. Această problemă a continuat să constituie una dintre preocupările noastre de prim ordin, chiar în toila muncii extrem de angajate a tuturor forțelor noastre artistice, la cele două spectacole cu care teatrul și-a deschis activitatea: Prima întîlnire și Marșienii.

Dintre textele citite în perspectiva realizării spectacolului închinat săr-bătorii din mai a poporului nostru, ne-am oprit asupra aceluia semnat de Dan Tărchilă și intitulat Marele fluviu își adună apele. Ni s-a părut

binevenită pe scena noastră această piesă, care redă convingător drumul evolutiv al unei tinere comuniste, de la fetișcana oropsită, revoltându-se spontan în fața nedreptăților sociale și neînțelegîndu-le, pînă la luptătoarea conștientă, înrolată în rîndurile Partidului Comunist, capabilă de orice sacrificiu în slujba clasei sale. La călduroasa primire de care piesa lui Dan Tărchilă s-a bucurat în cadrul colectivului nostru, a contribuit și interesul pentru formula dramatică folosită de autor, și anume: poemul dramatic, dinamizat prin tonul său mobilizator — din care nu lipsesc accentele romantismului revoluționar — și printr-o permanentă legătură cu sala, prin succedarea aproape cinematografică a momentelor. Consiliul artistic, conducerea teatrului, secretariatul literar au consacrat mult timp discuțiilor cu autorul, sprijinindu-l cu numeroase propuneri și sugestii în ceea ce privește atît orien-

tarea și organizarea generală a materialului dramatic, cit și realizarea separată a fiecărei scene. Ținând seamă de importanța deosebită a spectacolului cu care teatrul urma să împlinesc aniversarea partidului, nu ne-am decis însă la înscrierea piesei lui Dan Tărchilă în repertoriu, pînă cînd n-a fost consultat întregul colectiv al teatrului. Aceasta s-a făcut în cadrul unei adunări de partid, deschise, unde textul a fost citit și discutat în plenu personalului nostru artistic și tehnic.

Intregul nostru colectiv s-a angajat cu însuflețire să nu-și precupească nici un efort în a realiza cu Marele fluviu... un spectacol de prestigiu. Insuflețirea este însă numai unul dintre aspectele modului în care se lucrează la acest spectacol. Celălalt aspect, la fel de important, este grija pentru înarmarea metodică, serioasă, a colectivului artistic și tehnic în sarcina căruia stă pregătirea spectacolului, cu cit mai multe și semnificative date privind epoca istorică, evenimentele și tipologia la care se referă piesa, pe scurt, realizarea unei cit mai bogate documentări asupra eroiceii lupte în ilegalitate a partidului nostru.

În acest scop, s-au întreprins cîteva acțiuni speciale, printre care amintim: vizitarea în colectiv a Muzeului

de Istorie a Partidului, a Muzeului „Doftana”, vizionarea unor filme documentare și artistice care prezintă momente importante ale luptei P.M.R. și P.C.U.S.

Ne-am propus de asemenea organizarea unor întâlniri cu comuniști care au înfruntat prigoana și închisorile burgheziei, și s-a recomandat interpretilor lectura unor cărți și documente ce vorbesc despre lupta partidului în anii ilegalității. Atît eu — ca regizor — cit și pictorul-scenograf (Paul Bortnovschi) și interpreții care urmează să intruchipeze figurile luminoase ale luptătorilor comuniști (Olga Tudorache — Caterina, Boris Ciornei — Eliad, Titus Lapteș — Oniga, Ion Ciprian — Milan, și Stamate Popescu — Victor) am avut mult de folosit de pe urma acestei bogate documentări. Un singur exemplu: unele imagini fotografiate în cursul vizitei la Doftana au servit ca punct de plecare pentru leit-motivul scenografic al mai multor momente din spectacol.

Fiecare dintre noi, de la mașinist și croitor pînă la regizor și actor, se simte personal răspunzător de reușita acestui spectacol, cu care teatrul nostru întîmpină aniversarea partidului nostru drag.

D. D. Neleanu

directorul Teatrului pentru Tineret și Copii

Creșterea conștiinței omului muncii

niversarea a patruzeci de ani de la înființarea partidului, care reaprinde în mintea noastră atît de viu istoria plină de eroism, de jertfe, de noblețe, de victorii, a luptei lui pentru dobîrșirea nedreptății, pentru crearea unei vieți noi, care trezește încă o dată în conștiința noastră recunoștință pentru tot ce ne-a dobîndit și ne-a dăruit această luptă, ne-a determinat pe noi, scriitorii care am ajuns azi mai aproape de adevăr decît oricînd, deci mai aproape de frumusețea vieții și de frumusețea meseriei noastre, să scriem lucruri în care să-l slăvim cu toată dragostea.